

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Tehilim

[Erscheinungsort nicht ermittelbar], [ca. 1700]

בע

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12450](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12450)

ההלים

אֲשֶׁר פָּדִיתָ : גַּם-לְשׁוֹנֵי כָל-הַיּוֹם
תִּהְיֶה צְדָקָתְךָ כִּי-בָשׂוּ כִּי-תִפְרֹדוּ
מִבְקִשְׁי רַעְתִּי :

עב

לְשִׁלְמָה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ
לְמַלְכֵנוּ וְצְדָקָתְךָ לְכֹד-מֶלֶךְ :

יָדִין עַמְּךָ בְצִדְקָה וְעַנְיֶיךָ בְּמִשְׁפָּט
יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לְעַם וְגִבְעוֹת

בְּצִדְקָה : יִשְׁפֹּט עַנְיֵי-עַם וְיִשְׁיַע
לְבַנְי אֲבִיוֹ וְיִדְכָא עוֹשֵׁק : יִרְאוּךָ

עַם-שָׁמַיִם וְלִפְנֵי יְרַח דְּדוֹר וְדוֹרִים :
יֵרֵד כְּמִטָּר עַל-גִּזְרֵי כְרִבִּיּוֹם זְרוֹף

אֶרֶץ וּפְרַח-בְּיַמֵּי צְדִיק וְרֹב שְׁלוֹם
עַד-כְּלֵי יְרַח : וְיֵרֵד מִיָּם עַד-יָם

וּמִנְהַר עַד-אֶפְסוֹ-אֶרֶץ : לִפְנֵי
וְכִרְעוּ צִיִּים וְאִיבֵי עֶפְרַיִם וְלַחְכֵי מִלְכֵי

חֲרָשֵׁי וְאִיִּים מִנְחָה יִשְׂכֹּרוּ מִלְכֵי
שְׂבָא

חזלום

שְׁבָא וְסָבָא אֲשַׁכַּר יִקְרִיבוּ
 וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל-מַלְכִים כָּל-גּוֹיִם
 יֵעֲבֹדוּהוּ : כִּי-יֵצֵא אֲבִיוֹן מִשׁוּעַ
 וְעָנִי וְאִין-עֹזֵר לוֹ יָחַס עַל-דָּל
 וְאֲבִיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ ו
 מִחֹדֶר וּמִחֶמֶס יִגְאֵל נַפְשִׁים וְיִיקָר
 דָּמָם בְּעֵינָיו וְיִחִי וְיִחַז לֹא מִזֶּה־ב
 שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תָּמִיד כָּל-הַיּוֹם
 יִבְרַכְנָהוּ וְיִהְיֶה פֶסַח-בְּרִי בְּאֶרֶץ
 בְּרֹאשׁ הָהָרִים יִרְעַשׂ כָּל־בְּנוֹן פְּרִי
 וְיֵצֵאוּ מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ וְיִהְיֶה
 שָׁמַיִם לְעוֹלָם לְפָנָי-שָׁמַשׁ יִנִּין שָׁמַיִם יִבְנוּ
 וְיִחַכְּרוּ בּוֹ כָּל-גּוֹיִם וְאַשְׁרֵהוּ ו
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ וּבְרוּךְ שֵׁם
 כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-
 כָּל

i H

הַיּוֹם
 תִּפְרוּ
 פְּטוּ
 עוֹת
 שִׁיעַ
 אֲוֶה
 יוֹ
 יוֹ
 יוֹ
 יוֹ
 יוֹ

ההלים

כל הארץ אמנו ואמן : כלו תפלות ב
דוד בן ישי :

ספר שלישי

עב

מומור לאסף אך טוב
לישראל אלהים לברו לבב : ואני
במעט נטווי רגלי כאין שפכה אשרו
כי קנאתי בהזללים שלום רשעים
אראה : כי אין חרצבות למוהם
וכריא אולם בעמל אנוש אינימו
ועם אדם לא ינגעו : לכן ענקתמו
גאוה יעטף שית חמם למו : יצא
מחלב עינימו עברו משכיות לבב :
יסיקו וידברו ברע עשק ממרום
ידברו : שחו בשמים פיהם ולשונם
התלק בארץ : לכן ישוב עמו הלים
ומי מלא ימצו למו : ואמרו איכה
יוע

נשיו ק

ישוב ק

טו

טז